

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 14 września 2007 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 września 2007 r. ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. a:
 - a) w pkt 6, 7 i 10 wyrazy "państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym" zastępuje się wyrazami "a także państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym",
 - b) w pkt 8 użyte dwukrotnie wyrazy "państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym" zastępuje się wyrazami "a także państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym";

- 2) w art. 1:
 - a) w pkt 2 w lit a:
 - w pkt 6 wyrazy "rozporządzeń Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) nr 561/2006" zastępuje się wyrazami "rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 370 z 31.12.1985, str. 8 oraz Dz. Urz. WE L 274 z 9.10.1998, str. 1) oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006",

- w pkt 9 i 10 wyrazy "rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85" zastępuje się wyrazami "rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym",
- b) w pkt 9, w art. 89 w ust. 5 w zdaniu końcowym wyrazy "rozporządzeń Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) nr 561/2006" zastępuje się wyrazami "rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz rozporządzenia (WE) nr 561/2006";
- 3) w art. 1 w pkt 7 w lit. a, w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy "zaświadczenie, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców" zastępuje się wyrazami "zaświadczenie albo oświadczenie, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców";
- 4) w art. 1 w pkt 7 w lit. a, w ust. 1 w pkt 3 w lit. c wyrazy "zgodnie z umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP)" zastępuje się wyrazami "zgodnie z Umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie dnia 1 września 1970 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 49, poz. 254)";
- 5) w art. 1 w pkt 9, w art. 89 w ust. 2 wyrazy "zaświadczeń, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców" zastępuje się wyrazami "zaświadczeń i oświadczeń, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców";
- 6) w art. 1 w pkt 9, w art. 89 w ust. 3 wyrazy "tak, aby" zastępuje się wyrazem "aby";
- 7) w art. 1 w pkt 9, w art. 89 w ust. 5 w zdaniu końcowym skreśla się wyrazy "przepisy Unii Europejskiej,";
- 8) w art. 2 w pkt 1, w ust. 1b skreśla się pkt 2;

- 9) w art. 3 w pkt 3 w lit. a, w pkt 2a wyrazy "art. 19p ust. 4–6" zastępuje się wyrazami "art. 19p ust. 4 i 5";
- 10) w art. 3 w pkt 3 w lit. a:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy "pkt 2a" zastępuje się wyrazami "pkt 3",
 - b) pkt 2a oznacza się jako pkt 3;
- 11) w art. 4 w pkt 2, w art. 19n w ust. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy "z urzędu";
- 12) w art. 4 w pkt 4, w art. 19p w ust. 6 wyrazy "państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym" zastępuje się wyrazami "a także państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm w dniu 7 września 2007 r. ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw Senat uznał za stosowne wprowadzenie do niej 12 poprawek.

Poprawki nr 1, 6 i 12 mają charakter redakcyjny.

Uchwalając poprawki nr 2 i 4 Senat miał na względzie konieczność prawidłowego powołania tytułów aktów prawnych Unii Europejskiej oraz umowy międzynarodowej, do których odsyłają przepisy ustawy.

Poprawki nr 3 i 5 zmierzają do tego, aby podczas wykonywania przewozu drogowego kierowca był obowiązany do posiadania i okazywania odpowiednio zaświadczenia albo oświadczenia, o których mowa w art. 31 ustawy o czasie pracy kierowców. Należy bowiem zwrócić uwagę, że przepisy tego artykułu dotyczą nie tylko kierowcy, który jest zatrudniony u przedsiębiorcy, oraz kierowcy niezatrudnionego przez przedsiębiorcę, który wykonuje osobiście przewozy na jego rzecz, lecz także przedsiębiorcy osobiście wykonującego przewozy drogowe.

Wytyczne dotyczące treści rozporządzenia są wskazówkami wyznaczającymi treść rozporządzenia lub sposób ukształtowania jego treści. Błędem jest zatem takie ich formułowanie, które polega na odesłaniu do aktów prawnych Unii Europejskiej, gdyż ich unormowania prawodawca musi brać pod uwagę, niezależnie od tego, czy tego rodzaju odesłanie sformułowano. W związku z tym za pozbawioną treści normatywnej należy uznać wytyczną sformuowaną w art. 89 ust. 5 ustawy o transporcie drogowym, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 9 ustawy, wedle którego minister właściwy do spraw transportu, wydając rozporządzenie na podstawie tego przepisu, będzie miał na względzie przepisy Unii Europejskiej. Należy podkreślić, iż organ wydający rozporządzenie zawsze – niezależnie od regulowanej materii – obowiązany jest dochować jego zgodności z prawem wspólnotowym. Mając to na uwadze, powołany przepis wymaga stosownej korekty (poprawka nr 7).

Zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 13g ust. 1 ustawy o drogach publicznych za przejazd po drogach publicznych pojazdów nienormatywnych bez zezwolenia określonego przepisami o ruchu drogowym lub niezgodnie z warunkami podanymi w zezwoleniu wymierza się karę pieniężną, w drodze decyzji administracyjnej. Artykuł 2 pkt 1 ustawy dodaje do wyżej powołanego artykułu ustęp 1b, w myśl którego karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada się na:

- 1) podmiot wykonujący przejazd;
- 2) nadawcę, załadowcę lub spedytora ładunku, jeżeli okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego.

Przepis art. 13g ust. 1b pkt 2 ustawy o drogach publicznych, w brzmieniu nadanym przez art. 2 pkt 1 ustawy, budzi wątpliwości co do zgodności z zasadami demokratycznego państwa prawnego. Istotą kary pieniężnej – jako sankcji o administracyjnoprawnym charakterze – jest to, że jej wymierzenie uzależnione jest od wystąpienia zdarzenia uznanego przez ustawodawcę za bezprawne, bez rozpatrywania – w przeciwieństwie do naruszenia przepisów karnych *sensu stricto* – winy sprawcy. Wymierzenie kary pieniężnej może mieć miejsce jedynie wtedy, gdy wystąpią łącznie dwie podstawowe przesłanki:

- 1) zostanie popełniony czyn uznawany za bezprawny na gruncie obowiązującego przepisu ustawowego;
- 2) nastąpi niebudzące wątpliwości ustalenie sprawcy czynu, o którym mowa w pkt 1.

Mając na uwadze zasadę określoności przepisów prawa, Senat negatywnie ocenia użyte w art. 13g ust. 1b pkt 2 sformułowanie "podmiot ten miał wpływ lub godził się na powstanie naruszenia obowiązków lub warunków przewozu drogowego". Z jednej strony wypada podnieść, iż w toku stosowania przedmiotowego przepisu jego niejasna treść może stać się asumptem do zbyt rozszerzającej wykładni, z drugiej zaś zasadnicze wątpliwości natury systemowej budzi samo zastosowanie konstrukcji kary pieniężnej do nadawcy, załadowcy, czy spedytora ładunku, stanowiących przecież swoisty "łańcuszek" w procesie przewozu. Izba stoi na stanowisku, iż specyfika przewozu drogowego może skutkować iluzorycznością omawianego przepisu. Mając to na względzie Senat opowiedział się za skreśleniem powołanego unormowania (poprawka nr 8).

Poprawka nr 9 zmierza do skorygowania nieprecyzyjnego odesłania.

Celem poprawki nr 10 jest prawidłowe oznaczenie dodawanego przepisu.

W art. 19n ust. 1 ustawy o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, w brzmieniu nadanym przez art. 4 pkt 2 ustawy, występuje wewnętrzna sprzeczność. Polega ona na tym, iż zdanie pierwsze tego ustępu stanowi, iż kontrolę spełniania wymagań przez ciśnieniowe urządzenia transportowe prowadzi z urzędu wojewódzki inspektor transportu drogowego, podczas, gdy zdanie drugie przewiduje, iż postępowanie w tym zakresie wszczyna się z urzędu lub na wniosek. Tak sformułowane przepisy naruszają zasadę przyzwoitej legislacji – racjonalny zatem wydaje się być postulat skreślenia w zdaniu pierwszym sformułowania "z urzędu" (poprawka nr 11).